

Ἀννινον, 23 Ἰουνίου.

Σύνταξιν Ἑθρικοῦ Πνεύματος.

Τηλεγραφῶ ἐμμέτρως· εἰς ἰάμβους γὰρ
 Ὁ ἐνθουσιασμός μου μετατρέπεται.
 Χρυσοφειγής, χρυσοφής, χρυσολαμπής
 Εἰς Ἄρταν κυματίζει ἡ σημαία μας
 Ἡ ἱερὰ σημαία, ἣν ἐδόξασαν
 Γκορτζῆδες, Κουμουνδούροι καὶ Βελέντζιδες.
 Οἱ Ταῦρκοι ὡς μᾶς εἶδαν, ἐφυγαν εὐθὺς
 Ἀφέντες τὰ παπούτσια εἰς τὸν δρόμον των,
 Ἀπερ ὡς σκύλοι πάντα ἐσκυλεύσαμεν.

Ἄρτα, 24 Ἰουνίου

Σύνταξιν Παλιγγενεσίας.

Διαδίδεται ὅτι Εὐρωπαϊκὴ ἐπιτροπὴ ἔφθασεν ἐνταῦθα·
 γενικῶς πιστεύεται ὅτι φήμη αὕτη ἀληθεύει. Πιθανὸν ἐπί-
 σης ὅτι καὶ Τοῦρκοι ἀνεχώρησαν ἐντεῦθεν καὶ ὅτι εἰσῆλθεν
 ἐντὸς ἑλληνικὸς στρατός.

Ἀννινον, 24 Ἰουνίου.

Σύνταξιν Ὠρας.

Στυγερὰ καὶ μυσαρὰ προδοσίᾳ ἔλαβε χώραν. Ἑλληνικὸς
 στρατός εἰσῆλθεν εἰς Ἄρταν. Ἡ μνήμη αἰσχρᾶς καὶ ἀντε-
 θνικῆς ταύτης πράξεως κεκρυμμένη εἰς γωνίαν Α Β Γ καρ-
 δίας ἡμῶν, θέλει ἀείποτε κινεῖ ἀγανάκτησιν, ἥτις ἐγκρύ-
 πτεται εἰς γωνίαν Β Γ Δ.

Ἄρτα, 24 Ἰουνίου.

Σύνταξιν Ὀλύμπου.

Τὴν πῆραμε, τὴν πῆραμε ! Κάτω ὁ Τρικούπης.

Ἄρτα 25 Ἰουνίου

Πρωθυπουργὸν καὶ ὑπουργ. Στρατιωτικῶν

Συγχαίρω κυβέρνησιν καὶ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον ἐπὶ κα-
 ταλήψει Ἀρτας. Πόθοι ἔθνικοι προφητευθέντες ὑπὸ Ἀγα-
 θαγγέλου καὶ Ἑθρικοῦ Πνεύματος πληροῦνται. Ἰσραηλῖται,
 Μωαμεθανοί, Χριστιανοί, Μαρωνῖται, Παλαιοκαθολικοὶ
 κλαίουں πάντες. Ἐπίκειται ἐκ τούτου φόβος ὀφθαλμίας.
 Στείλατε ὀφθαλμοῦατρούς.

Σούτσος.

Bobb.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Ὁ στρατός μας χωρεῖ εἰς τὰ ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐκκενού-
 μενα μέρη εἰς ἀπαράβατον ἀπόστασιν τεσσάρων ἀπ' αὐτοῦ
 χιλιομέτρων. Ἐπάνω κάτω ὅσον ἀπέχει ὁ Πειραιεὺς ἀπὸ
 τᾶς Ἀθῆνας· ὥστε πάντοτε ἕνας Πειραιεὺς θὰ μᾶς χωρίζῃ
 ἀπὸ τοῦς Τούρκους· ἀπόδειξις ὅτι ὁ κ. Μπούμπουλης ὡς
 τώρα δὲν ἔκαμε τίποτε.

Τὰ τηλεγραφήματα τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς καταλήψεως κ. Σού-
 τσου ἔχουν πάντοτε τὴν ἐξῆς στερεότυπον διεύθυνσιν : Α.

Α ΝΑΜΗΝΗΣΕΙΣ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ.

VICO CAMPANE. (*)

Ἀρχίζομεν ἀπὸ τῶν κάτωθι, ἂν θέλετε, τὴν περιγραφὴν
 καὶ ἔπειτα προχωροῦντες θέλομεν αἰωρηθῇ βαθμηδὸν μέχρι
 τῶν ἐρημιτῶν τοῦ ἔκτου καὶ τοῦ ἐβδόμου πατώματος, οὓς
 ἐπιτήδες φαίνεται ἡ ἔνδεια, ἀναγκάζουσα ν' ἀνέρχωνται δις
 τοῦλάχιστον τῆς ἡμέρας τὴν ὑπερεκατοντάβαθμον κλίμακα,
 αἶρει τοσοῦτον ὑπεράνω τῆς γῆς, ὅπως συνειθισθῇ αὐτοὺς νὰ
 λησμονήσωσι τὰς τρυφὰς καὶ ἀπολαύσεις τοῦ γήινου κό-
 σμου, καὶ νὰ ρίπτωσι τὸ βλέμμα εἰς τὸν ὑπερθεὶν τῆς κε-
 φαλῆς αὐτῶν οὐρανὸν, ὅπου μίαν ἡμέραν θὰ πληρωθῶσιν
 ἴσως οἱ ἀνέφικτοι πόθοι των. Παρὰ τὴν εἴσοδον ἐκάστης
 οἰκίας ἴσταται ὁ θυρωρὸς, γέρων συνήθως ἰσχνὸς καὶ ἀσθενι-
 κός, φέρων ὁμῶς μετ' ἀξιοπρεπείας τὸν πῖλον μετὰ τῶν
 πλατειῶν χρυσοκεντήτων ταινιῶν, ὡς ἀπόμαχος ἀξιωμα-
 τικὸς τοῦ Β. Ναυτικοῦ, ὅστις ὁσάκις δὲν εἶνε παλαιογράφος
 ἢ ράπτης, κάθεται παρὰ τὴν θύραν θωπεύων τὸν προσ-
 τριβόμενον εἰς τὰ γόνατά του αἰλουρον, καὶ ἐπισκοπεῖ τοὺς
 εἰσερχομένους καὶ ἐξερχομένους. Παραπλεύρως τῆς εἰσόδου

συνήθως ὑπὸ τὴν κλίμακα, ἐντὸς ἀληθοῦς τρώγλης, σπη-
 λαίου σκοτεινοῦ καὶ δυσώδους, εἶνε ἡ κατοικία τοῦ θυρω-
 ροῦ, πάντοτε σχεδὸν ἐγγάμου καὶ ἀρχηγοῦ πολυαριθμοῦ
 οἰκογενείας, ἥτις ὡς ἀγέλη κατοικιδίων ζῶων στιβάζεται
 ἐντὸς τοῦ ἀντροῦ ἐκείνου τὴν νύκτα, καὶ πληροὶ τὴν εἴσο-
 δον καὶ τὴν ὁδὸν κατὰ τὴν ἡμέραν. Ἡ ἐσωτερικὴ αὐλὴ τῆς
 οἰκίας εἶνε ὅ,τι τὸ impluvium τῶν πομπηϊανῶν οἰκιῶν. Τὰ
 ὕδατα τοῦ ὕετοῦ καὶ τὰ χυνόμενα ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν
 κατασταλάζουσιν ὅλα ἐκεῖ, καὶ μένουσι λιμνάζοντα, δυσώ-
 δεις ἀναδίδοντα ἀναθυμιάσεις, καὶ παρέχοντα εἰς ὅλην τὴν
 οἰκίαν νοσηρὰν καὶ εὐρωτιῶσαν ὑγρασίαν. Τὰ ἰσόγεια χρη-
 σιμεύουσιν ὡς σταῦλοι καὶ ἀποθήκαι. Κλίμακες στεναὶ καὶ
 σκοτειναὶ ἄγουσι συνήθως πρὸς τὰ διάφορα πατώματα, ἔ-
 καστον τῶν ὁποίων ὑποδιαίρεται εἰς πολλὰ διαμερίσματα
 ἐν οἷς πλείσται οἰκογένειαι κατοικοῦσιν. Ἡ ἀνετος εὐρυ-
 χωρία τῶν ἡμετέρων κατοικιῶν εἶνε πολυτέλεια ἀσύγγνω-
 στος εἰς τὸν νεαπολίτην ἀστὸν, ὅστις καὶ εὐπορος ἔτι ὢν,
 περικλείεται ἰθελουσίως εἰς ἓν καὶ μόνον δωμάτιον πανοι-
 κει, ὅπως ὑπεννοικιάσῃ ὅ,τι πλείονα δωμάτια εἰς ξένους ἐ-
 νοικιαστάς. Οὕτω δὲ συμβαίνει ὥστε ἐκάστη οἰκία νὰ πε-
 ριέχῃ πλῆθος ποικίλων, καὶ ἀνόμοιων, καὶ ἀνεξερέυντων
 κατοίκων, ἀληθὲς πανδαιμόνιον. Ἡ οἰκογένεια τοῦ οἰνοπώ-
 λου, οὗ τὸ ἐργαστήριον κεῖται εἰς τὴν ἄκραν τῆς ὁδοῦ, ἐ-
 νοικιάζει δύο δωμάτια εἰς δύο φοιτητὰς ἐκ Καλαβρίας.

(*) Συνέχεια· ἴδε ἀριθ. 174.

Μ. Βασιλέα, πρωθυπουργόν, ύπουργόν στρατιωτικῶν. Καί παρακάτω : συγχάίρω τὴν ὑμετέραν Μεγαλειότητα, κτλ. Τὸ συγχάίρω ἢ πηγαίνει μόνον πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τότε κατ' ἀκολουθίαν πρὸς τοὺς ἄλλους ἀρμόζει τὸ συλλυποῦμαι ἢ εἰς τὸν ἐνθουσιασμόν τοῦ κ. Σούτσου ὅλοι καὶ ὑπουργοὶ καὶ πρωθυπουργοὶ καὶ Βασιλεῖς ὀνομάζονται Μεγαλειότατοι. Πιστεύομεν μᾶλλον τὸ τελευταῖον καὶ ἰδῶ κυρίως ἀρμόζει τὸ : ἔχασε τὸ σκυλί τὸν ἀφέντη του.

Ἡ ὥραία τῶν Ἀθηνῶν Νεάπολις εὐρίσκεται ἀπὸ μιᾶς ἡδὴ ἐβδομάδος εἰς τὰς ὑπαστυνομικὰς χεῖρας τοῦ κυρίου **Σπύρου Ἀγγελοπούλου**, ἀγαπητοῦ εἰς ὅλους τοῦ θέλοντος ἀστυνομίαν ἡμερον καὶ ἡθικὴν. Διὰ τοῦτο ὁ κ. Ἀγγελόπουλος ἀφῆκε πάντοτε εὐαρέστους ἐντυπώσεις εἰς ὅσα τμήματα κατὰ καιροὺς διωρίσθη ὑπαστυνόμος. Ἐλπίζομεν ὅτι καὶ εἰς τὸ νέον τμήμα, τὸ εὐρύτερον καὶ πολυανθρωπότερον, δὲν θὰ διαψεύσῃ τὰς προσδοκίας τῶν φίλων του καὶ τῶν μὴ φίλων του ἀκόμη, ὅσοι τὸν γνωρίζουν ὡς θερμότερον δαληγεωργιστὴν. Καὶ ἀντιπροσωπεύει ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ τὸ μακαρίτικον αὐτὸ κόμμα, ὅπως λέγουν ὅτι τὸ ἀντιπροσωπεύει ἐν τῇ κυβερνήσει ὁ κ. Ρικάκης, ὅστις καὶ συνετέλεσε πολὺ εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ φίλου ὑπαστυνόμου.

Ὁ κ. Τρικούπης ἠπατήθη εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ ὅτι ἡδύνατο νὰ εἶναι αὐτὸς ἡ κυβερνήσις τῆς καταλήψεως. Ὁ κ. Κουμουνδούρος προπαρεσκευάσθη διὰ τὴν κατάληψιν ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων. Μαρτυροῦσι Καστέλλα σὺν Περόωτιδι σὺν Ἀδάμαις σὺν Καστανιωτίσῃ. Οἱ Τρικουπικοὶ πρέπει ν' ἀρχίσουν καὶ αὐτοὶ νὰ καταλαμβάνουν διὰ νὰ καταλαμβάνουν τί τοὺς γίνεται.

Γραία τις χήρα ἔχει παρ' ἑαυτῇ παχύδερμον ἀθλητικὸν ἱερέα. Ἐδῶ κατοικεῖ ὁ μάγειρος τοῦ δεῖνα ἀριστοκρατικοῦ ξενοδοχείου, καὶ ἡ πολυἀριθμὸς αὐτοῦ τεκνογονία ἀνέρχεται καὶ κατέρχεται θορυβῶδως τὴν κλίμακα, πορευομένη ἢ ἐπιστρέφουσα ἐκ τοῦ σχολείου. Ἐκεῖ κατοικεῖ γέρον τις συνταξιούχος, καὶ ἡ οἰκογένεια ἀξιωματικοῦ τινος ἐκ Πεδμοντίου. Ἐμποροράπτης τις κατέχει ὁλόκληρον διαμέρισμα, ἐνῷ εἰς τὸ ἄλλο κατοικεῖ κυρία τις μετὰ τῆς κόρης τῆς, σπουδαζούσης τὴν μαιευτικὴν, καὶ μεταβαίνουσας καθ' ἑκάστην πρὸς τοῦτο εἰς τὸ νοσοκομεῖον τοῦ Ἰησοῦ καὶ Μαρίας· αὕτη ἔχει δύο ἐνοικιαστάς, ἕνα ἐμποροῦπάλληλον καὶ ἕνα μουσικόν. Τὸ ἄλλο πάτωμα ἀνήκει εἰς τὸ θῆλυ γένος σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου. Ἐν αὐτῷ κατοικεῖ ράπτριά τις παρὰ τῇ ὁποίᾳ φοιτᾷσι καθ' ἑκάστην ἐξ ἧς ὅκτω ἱργάτιδες νεαρᾶς ἡλικίας, ἐγγὺς δὲ εἰς τὸ παρακείμενον διαμέρισμα ἐνοικοῦσιν ὀρχηστρίδες τινὲς τοῦ θεάτρου μετὰ τῆς ἀχωρίστου μαμμᾶς, γυναικὸς γραίας, ἥτις περιεκτικὴ οὖσα, ὡς ὀνόματά τινα ἐν τῇ γραμματικῇ, καλεῖται οἰκογένεια, καὶ ἐπέχει τόπον καὶ μητρὸς, καὶ προστάτιδος καὶ συντρόφου καὶ ὑπηρετρίας παρὰ ταῖς ἱεραῖς τῆς Τερψιχόρης. Καὶ οὕτως ἀπὸ πατώματος εἰς πάτωμα ἀνερχόμενοι, δυνάμεθα ν' ἀπαντήσωμεν ἀναμιξ ὑποσσωρευμένα καὶ συζῶντα, καὶ συμφορόμενα πολλὰ πρόσωπα, καὶ γέννη, καὶ ἀριθμοὺς καὶ πτώσεις. . . . αἶ, βεβαίαι ! καὶ πτώσεις ἀφοῦ καὶ αὗται δὲν

ὑπὸ τὴν μαγικὴν σχεδὸν πανσέληνον, παρὰ τὰς στήλας, ἔναντι τῶν ἀνθρωποβριθῶν Ὀλυμπίων, τὴν νύκτα τῆς φωτοχυσίας, ὁ ἀκόλουθος κλητὴρ τοῦ ὑπαστυνόμου Τσακίρη ἐξυλοφόρτωσεν ἀθῶων πολίτην, τὸν ὁποῖον ἀνεκήρυξε μετὰ τὸ ξυλοφόρτωμα μεθυσμένον, ἴσως διότι δὲν μπορούσε πλέον ἀπὸ τὰς αἰκίας νὰ περιπατήσῃ. Βίς τὰς φωνὰς τοῦ θύματος ὁ κ. Τσακίρης σπεύσας παρέδωκε τὸν ξυλοκοπηθέντα εἰς τὸν ξυλοκόπον διὰ νὰ τὸν ὀδηγήσῃ εἰς τὸ τμήμα, ὡς νὰ ἦτο θεραπευτήριον τὸ τμήμα. Παραλαβὼν δὲ τὸ μούρ, αὐτοῦ ἐσπευσε νὰ ἐπιβάλλῃ τάξιν εἰς τοὺς ἐν τοῖς Ὀλυμπίοις ἀερίζομένους. Κτθ' ὁδὸν ὅμως ὁ πολίτης ἐπληρόνετο τὰ ὀδοιπορικά του καὶ ἔβαλλε σπαρτακτικὰς φωνάς. Ὁ κ. Τσακίρης πάλιν ἐσπευσε διὰ νὰ παραστή εἰς τὴν κατάδυσιν τοῦ θύματος ἐντὸς τοῦ Κρατητηρίου.

Τὴν αὐτὴν νύκτα ἐωρτάζομεν τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἀρτινῶν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν βαρβάρων ὀργάνων τῆς τουρκικῆς διοικήσεως.

Πῶ, πῶ, τί ἔχει ὁ φοβερός Σπηλιόπουλος ἐν τοῖς θυλακίοις του περὶ ἄθλων ἐνωμοταρχῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Ὁταν τ' ἀκούης ἀριθμούμενα ἐξ ἐπιστολῶν ἐκεῖθεν, ἐν πρὸς ἐν, μὲ τὴν τάξιν του καθὲν καὶ τὸ νούμερον, καταλαμβάνεσαι ὑπὸ τοῦ νευρικοῦ ἐκείνου γέλωτος, σὺνήθους ἐν ταῖς αἰθούσαις τῶν φρενοκομείων. Ἐφευρετικώτατοι ἄνθρωποι αὐτοὶ οἱ Ἐνωμοτάρχαι εἰς τὰ βέσανα τὰ ὁποῖα ἐπινοοῦν διὰ τοὺς συνταγματικούς πολίτας τοῦ Βασιλέως Γεωργίου. Θὰ τὸν φάγωμεν τὸν Σπηλιόπουλον, ἂν δὲν μᾶς δώσῃ τὰς ἐπιστολάς του πρὸς δημοσίευσιν, διότι ἀπέναντι αὐτῶν τὰ κατηρθώματα τῶν ἐπιστατῶν τῶν φυλακῶν καὶ δεσμωτηρίων, μὲ τὰ ὁποῖα καταγίνεται ὁλόκληρον τώρα διετίαν, εἶναι φιλήματα ἀθῶων περιστερῶν.

εἶναι σπάνια διὰ τοὺς ἀνερχομένους τὰς ὀλισθηρὰς καὶ δυσαναβάτους κλίμακας τῶν ὑποστέγων, ὅπου κατοικεῖ ὁ ζωγράφος, ὁ περιφέρων τὴν νύκτα πρὸς πώλησιν τὰς εἰκόνας αὐτοῦ, ὁ δικηγορικὸς γραφίσκος, καὶ ὁ ἀοιδὸς, ὁ ἀποκομίσας ἐκ τῶν θεατρικῶν αὐτοῦ ἐκδρομῶν ἀφθονον συριγμῶν ἐσοδεῖαν.

Τοιοῦτο τὸ ἐσωτερικὸν ὡς ἔγγιστα τῶν οἰκιῶν τῆς Νεαπόλεως, πλὴν τῶν ἐν ταῖς ἀριστοκρατικαῖς συνοικίαις, ὅπου θνητοὶ εὐδαιμονέστεροι κατοικοῦσι. Τὸ δὲ ἐξωτερικὸν ἔχει τι τὸ πληκτικὸν καὶ ἀφιλόκαλον, διότι αἱ οἰκίαι δὲν εἶναι κεκονιαμέναι, ἀλλὰ πᾶσαι ἀτημέλητοι καὶ ἀκάθαρτοι, ἐπειδὴ ἡ νεαπολιτικὴ φυλὴ αἰσθάνεται ἐν γένει τόσῃ πρὸς τὴν καθαριότητα ἐνστικτον ἀποστροφὴν, ὅσῃν τοῦλάχιστον αὐστηρὰν καὶ παρομιμῶδῃ μέριμναν δεῖκνυει περὶ αὐτῆς ἢ ἄλλανδικῇ. Ἀλλὰ τὸ μονότονον καὶ ἄχαρι τῆς ὁδοῦ συγκεράννυσιν ἐπὶ τὸ ποιητικώτερον ἢ θεὰ τῶν μυριοπληθῶν ἐξωστῶν, διότι κατ' ἰσπανικὸν ἔθος, ἀπομεινὰν ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἡ Νεάπολις ἀπετέλει ἕνα τῶν ἀδαμάντων τοῦ βαρυτίμου τοῦ ἰσπανικοῦ στέμματος, πᾶσα θύρα καὶ πᾶν παράθυρον ὀφείλει νὰ ἔχῃ τὸν ἀπαραίτητον αὐτοῦ σιδηρόφρακτον ἐξώστην, καὶ οὗτος πάλιν ἐφ' ἑαυτοῦ τὰ ἀπαραίτητα ἀνθοδοχεῖα. Ἡ μακρὰ αὕτη καὶ ποικίλη σειρὰ τῶν ἐξωστῶν τέρπει τὸ βλέμμα, καὶ μεταφέρει τὸ πνεῦμα εἰς τὴν Σιβίλλην, εἰς τὰ Γάδειρα, ἢ εἰς τὴν Βαρκελώνην, ἀ-

Καὶ δὲν μπορεῖ πλέον νὰ παύσῃ αὐτὴ ἡ καταδίωξις τῶν ἐφ' ἑδρῶν καὶ μάλιστα ὅταν τυχαῖνον νὰ εἶναι οἰκογενεῖαι; Ἄν πρόκειται νὰ πάρουμε καὶ τὰ Ἰωάννινα, μάλιστα, νὰ διατάξωμεν πανστρατιά. Ἀλλὰ δὲν μᾶς φθάνουν τόσαι μυριάδες ἐν-δύο διὰ τὴν εἰρηνικὴν κατάληψιν τῶν δοδέντων;

ΚΛΙΜΑΤΙΚΑ

Ἱατρικὴ ἔκθεσις περὶ Ἄρτης.

Συνελάβομεν τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα τοῦ κ. Πρετεντέρη σταλὲν πρὸς ἐξέτασιν τοῦ κλίματος τῆς Ἄρτας, ἂν εἶναι κατάλληλον διὰ τὸν Βασιλέα ἢ ὄχι:

Ἄρτα, 28 Ἰουνίου, ὥρα 5η μ. μ. Ταύτῃ τῇ στιγμῇ ἄφικόμην εἰς ἀρχαίαν Περγάνην. Εὐρον πολλὴν ὁμίχλην, ἐξ ἧς παραλαβὼν ὀλίγην ἐντὸς φιάλης καὶ πωματίσας αὐτὴν ἀνέλυσα ἐν τῷ σπουδαστηρίῳ μου. Ἡ ὁμίχλη τῆς Ἄρτας περιέχει πλὴν τῆς τακτικῆς δόσεως ὀξυγόνου μεγάλην ποσότητα βασιλικοῦ ὀξέος, συντελοῦντος πολὺ εἰς τὴν χώνευσιν. Τὸ κλίμα μοι ἐφάνη ὑγρὸν· ἐντεῦθεν περι-κλείσας ἐντὸς κουτίου ἐκ λευκοσιδήρου ὀλίγην ὑγρασίαν ὑπέβαλον καὶ αὐτὴν εἰς χημικὴν ἀνάλυσιν καὶ εὐρον ὅτι δὲν εἶναι ἡ συνήθης τῶν Ἀθηνῶν ὑγρασία, συνισταμένη ὡς γνω-στὸν κατὰ μέγα μέρος ἐκ νυκτερινῶν οὐρῶν, ἀλλ' εἶναι ἐμ-πεφρορημένη ὑπὸ βάσιν $\text{MX}^0 62$ ἐκ πατριωτικῶν δακρύων. Τὰ διέκοινα διὰ τοῦ μικροσκοπίου ἀμέσως, διότι εἶναι ἄ-χροα καὶ ὀλίγον ἀνάλατα, ἐνῶ τὰ οὐρα ὡς γνωρίζετε εἰς μὲν τὴν ὄρασιν φαίνονται χρωματισμένα, εἰς δὲ τὴν γεῦσιν ἄλμυρά. Τὸ ἔδαφος ὀλίγον ἡφαιστιώδες, συνοδευόμενον ὑπὸ περιοδικῶν παλμῶν. Δὲν ἔλειψα νὰ κάμω εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ σώματός μου ἐνέσεις τοιούτων παλμῶν καὶ εἶδον

ὅτι εἶναι ἐκ τῶν χρηστοθεστέρων ἐν τῇ ἡφαιστιολογίᾳ καὶ σεισμολογίᾳ παλμῶν, οἵτινες φέρουσι τὸ ὄνομα ἐκ τοῦ ἐ-φευρετοῦ αὐτῶν palmi entousiastiki, ἥτοι παλμοὶ ἐνθου-σιαστικοί.

Ἀναβὰς ἵππου καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ πέντε λαγωνικῶν διέτρεξα τὴν Ἄρταν ἀπὸ Βορρᾶ πρὸς Νότον καὶ ἀπὸ Νότου πάλιν πρὸς Βορρᾶν ἀκολουθῶν καὶ μερικὰς νοτιοανατολικὰς διευθύνσεις ὅπως ἀνακαλύψω ἂν ποὺ ὑπάρχῃσι τὰ λεγόμενα εἰς τὴν ἐπιστήμην ἔλη δημοκρατικά, ὡς ἐκ τῆς προσγείου αὐτῶν ἐπεκτάσεως. Μετὰ χαρᾶς ἀναγγέλλω ὅτι οὐδαμοῦ εὐρον τοιαῦτα· ἐκεῖ συνήθως ὅπου ταῦτα σχηματίζονται, εἶδον ὅτι οἱ κάτοικοι ἔχουν σπεῖρει σωρείαν βασιλικῶν. Συ-νιστῶ ὁμοίους φυτείας εἰς τὸν Ἰλισσὸν, ὅπως μὴ βλάπτων-ται οἱ φοιτηταί τῶν παρλιτισίων θεάτρων.

Μεγάλως ἐνησχολήθην μὲ τὴν γέφυραν τῆς Ἄρτας, τὸ ἱστορικὸν γιοφύρι, διὰ τὸ ὅποιον δημῶδες τραγοῦδι λέγει ὅτι

Ὁ λημερὴς ἐχίλανε κ' ἀπὸ βραδὺν γκρεμίζεται.

ὑπὸ τὰς γεφύρας συνήθως διαιτῶνται παραποτάμιά τινα θηρία τῶν ὁποίων τὴν νύκτα κυρίως ἡ ἀναπνοὴ εἶναι δυσω-δεστάτη, μολύνουσα τὴν περὶ ἄτμοσφαιραν καὶ γεννῶσα τοὺς λεγομένους ὀλικοὺς ἢ κωλικοὺς πυρετοὺς, τὰς ἐπιθρονίους δυσεντερίδας, τὴν φυματικὴν ἀναχώρησιν ἢ ἀποχώρησιν. Ὁ βῆξ κυρίως τῶν ἀμφιβίων αὐτῶν θηρίων εἶναι τρομα-κτικὸς· εἰς τὴν ἀκοὴν ἔρχεται ὡς ἐκρηγνύμενος λίθης. Ἐν-τεῦθεν ὁ σοφὸς Δεβὼ τὰς ὀνόμασεν ἐκρηκτικὰς μηχανάς. Ἐβαλα δύτας μήπως ἄλιεύσῃσι τοιαύτας. Ἀλλ' ἄντ' αὐ-τῶν οἱ δύται μοῦ ἀπέσπασαν διάφορα εἶδη σπόγγων πε-ριεργωτάτων, μερικὰς δουζίνας ὁστρειδίων καὶ κατὶ μπαρ-πούνια παμμεγέθη τὰ ὅποια ἀμέσως τηγανίσαντες ἐφάγομεν. Ἦσαν ὠραιότατα.

Μετὰ τὴν ἐπισταμένην τοῦ κλίματος μελέτην ἐνόμισα καλὸν νὰ προβῶ εἰς διάγνωσιν καὶ τῆς ὑγείας τῶν κατοί-κων. Εὐρον αὐτοὺς ὀλίγον κιτρίνους, ὥτε ἦσαν βότρυς πε-

ναπαριστωμένης ἐν αὐτῷ ἀρίστου καὶ συγκεχυμένης ὀπτα-σίας, ἐν ἣ συναντᾶται καὶ νύξ σεληνοφεγγῆς, καὶ πορτο-καλλεῶνων ἄρωμα καὶ κιθάρας ἤχοι, καὶ λάμπων ὑπὸ τὸ δικτυωτὸν βλέμμα σεῖορας ἢ σεριορίτας, καὶ στίχοι περι-παθεῖς τοῦ Ἀλφρέδου δὲ Μυσέ. Ἀλλὰ ἀπὸ τῆς παροδικῆς ταύτης τῆς ρέμβης πλανήσεως σὲ ἀφυπνίζει ἀποτόμως ὁ μυριόηχος κρότος τῆς κύκλω κυμαινομένης ζωῆς, καὶ τὸ ὄμ-μα ἀντικρύζει αἰφνης ἀντὶ τῶν αἰθερίων εἰκόνων τὴν πεζὴν σκηνογραφίαν τῆς καθ' ἡμέραν συναλλαγῆς.

Ἀνέλθωμεν ὁμοῦ, ἂν θέλητε, εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ τρί-του πατώματος, ὅπερ ἐπὶ τόσους μῆνας μ' ἐφιλοξένησε, καὶ προβάντες ἀπὸ τοῦ ἐξώστου, ἐπισκοπήσωμεν ὁμοῦ τὴν ὁδόν. Μερίσωμεν ὅμως τὰς ἐντυπώσεις ἡμῶν κατ' αἰσθή-σεις, ὅπως εὐκοπώτερον διαστειλῶμεν αὐτὰς ἀπ' ἀλλήλων. Ἐκ τῶν πέντε ἡμῶν αἰσθήσεων, αἷς χρώμεθα ὅπως συγ-κοινωνῶμεν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου δύο, ἡ γεῦσις καὶ ἡ ἀφῆ δηλονότι, ἀριστοκρατικά καὶ συνεσταλμένα, ἐγγύ-τατα κείμενα καὶ συνδεδεμένα μετὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ κό-σμου, διατηροῦσιν αἰδημόνως τὸσας μόνον σχέσεις, μετὰ τῶν ἐκτὸς πραγμάτων, ὅσαι εἶνε ἀναγκαῖαι πρὸς ἐνάσκησιν τῆς λειτουργίας ἐκάστης. Ἐνῶ ἀπεναντίας αἱ τρεῖς ἀπο-μένουσai, ἡ ὄρασις, ἡ ἀκοὴ καὶ ἡ ὄσφρησις, φύσει κοινω-νικώτεροι καὶ ἐλευθεροφρονέστεροι, συγχρῶνται προθύμως τῷ ἐκτὸς κόσμῳ, πρὸς ὃν διατελοῦσιν εἰς στενὴν καὶ ἀ-

διάκοπον συνάφειαν. Ἀρξώμεθα ἀπὸ τῆς τελευταίας ταύ-της, ἥτις ὁμολογουμένως ἐστὶν ἐλάσσονος σπουδαιότητος.

Ὁ Αἰμίλιος Ζόλας, εἰς ἓν τῶν ἀρίστων αὐτοῦ ἔργων (Ventre du Paris) περιγράφει ἐν πολλαῖς σελίσιν, ἰδιορρυθ-μῶς μὲν, ἀλλὰ λαμπρῶς διασκευασμέναις, τὴν ὄσφραντικὴν οὕτως εἰπεῖν, συναυλίαν, ἣν ἀπετέλουν αἱ ὀσμὴ τῶν ἐν τινι παντοπωλείῳ ἐκτεθειμένων διαφόρων διαφερούσας ἡ-πολὺ πλείονας σελίδας ὅμως καὶ μάλλον διαφερούσας ἡ-θελε γράψῃ ὁ ἀρίστης συγγραφεὺς, ἂν προβαίνων ἀπὸ τι-νος ἐξώστου τῆς ὁδοῦ τῶν Κωδῶνων ἐφίστα τὴν προσοχὴν ὅπως διευκρίνισῃ καὶ καταμερίσῃ τὰς ἀνερχομένας ἀπὸ τῆς ὁδοῦ οὐωδίας. Ἐκ τοῦ λιθοστρώτου τῆς ὁδοῦ, ὑγροῦ ἐκ τῆς ὁδοῦ εὐωδίας. Ἐκ τῶν ἀπαύστως χρομένων ἐπ' αὐτοῦ ἀκαθάρ-βροχῆς καὶ ἐκ τῶν ἀπαύστως χρομένων ἐπ' αὐτοῦ ἀκαθάρ-βρων ρευστῶν οὐσιῶν, ἀναδίδεται ὀσμὴ εὐρωτιώδης καὶ δυ-σάρεστος, ἥτις συνενοῦται καὶ συμμίγνυται μετὰ τῆς ἀμ-μωνιώδους ἀναθυμιάσεως τῶν οὐρητηρίων, μετὰ τῆς ὀλως γεωπονικῆς ὀσμῆς τῆς κόπρου τῶν διαφόρων τετραπόδων ἀφθόνως λιπαινούσης τὸ ἔδαφος, μετὰ τῆς κνίσσης τῶν ἐ-ψημένων καὶ κοχλαζόντων εἰς χύτρας καρυκευμάτων, ἐν οἷς τὸ κρόμμυον κατέχει τὸ κυριώτερον μέρος, μετὰ τῆς ὀλως ἰδιαζούσης ὀσμῆς τοῦ πυρακτωμένου κλιβάνου, μετὰ τῆς ὑγρᾶς ἀποφορᾶς τῶν πλουσιωμένων ρούχων, ἅτινα πολ-λάκις ἀπλοῦνται σταλάζοντα πρὸς ἀποξήρανσιν ἐπὶ σχοι-νίων τεταμένων ἀναμέσον τῶν ἐξωστῶν, μετὰ τῆς βαρείας

ΑΤΤΙΚΑΙ ΝΥΚΤΕΣ.

27 Ιουλίου 1881

Καὶ ἐπὶ τέλους !

Αἱ μυστικαὶ παρακλήσεις Δαμασκηνοῦ τοῦ νέου Ποσειδῶ-
νος ἐξιλέωσαν τὸν Θεὸν κατὰ τῆς τσέπης του καὶ κατέ-
πεμψεν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν τὰ κυνικὰ καῦματα, τὸν ἀχώρι-
στον τοῦ θέρους σύντροφον.

Ἡμεῖς οἱ τσακίς τηγανισθέντες καὶ ψηθέντες καὶ καέν-
τες ἐπὶ τῆς ἐσχάρας, ἥτις ὀνομάζεται Ἀθῆναι, ἀνεγνωρί-
σαμεν τὴν ἀρχαίαν μας πόλιν μὲ ὅλον τὸ ἡδονικὸν καῦμά
της, καὶ ἐξεπέψαμεν φωνὴν χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως.

Καίε, φλόγιζε, ἦλιε τῆς Ἀττικῆς, τὰς κεφαλὰς τῶν νε-
ωτέρων Ἀθηναίων. Ἐξακόντιζε τὰς καυστικώτερας ἀκτί-
νάς σου, ἦλιε τῶν Ἀθηναίων, καὶ σὺ, ὦ μπόγια, εἰς τὸ ἔρ-
γον σου.

*

*

Τί εἰδούς κεφάλια, αὐτὰ τὰ κεφάλια τῶν νεωτέρων Ἀ-
θηναίων. Ἀπὸ τὸ πολὺ καῦμα τοῦ ἡλίου κατήντησαν πε-
πόνια.

Τοῦτο ἀπεδείχθη πλέον κατὰ τὴν προχθεσινὴν φωτα-
ψίαν. Μόνον κολοκύνθαι ἠδύναντο νὰ διαλογισθῶσι τοιαύ-
την πτωχὴν φωταψίαν.

Πέρυσιν ἔρχεται εἰδήσεις, ὅτι θὰ μᾶς τὰ δώσουν καὶ πλη-
ροῦμεν τὸ Φάληρον κατὰ χιλιάδας ἐορτάζοντες.

Σήμερον τὰ παίρνομεν καὶ μόνον ὁ Ἀρτηνὸς Παχὺς ἐκ-
φράζει τὴν χαρὰν του.

Τί ἠθέλατε λοιπὸν, κύριοι ψυχροί ;

Ἴδου ἡ μία ὄψις τοῦ ζητήματος :

« Σήμερον ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς εἰσῆλθεν ἀναιμᾶτως εἰς
Ἄρταν. Κάτοικοι μὴ ἠξεύροντες πῶς νὰ ἐκφράσωσι τὸ κα-
ταπλημμυρίσαν αἶσθημά των ζητοῦσι πληροφορίας. »

Πασμέναι ὑπὸ θείου· πολὺ ὑψηλοὺς ἐν γένει ὡς νὰ εἶδαινον
ἐπὶ καλοῦσθρων καὶ λεπτοὺς ὡς σχολίους· οἱ κανθοὶ τῶν
ὀφθαλμῶν των ἰδακρυρρόουν· ἡ ὀρεξίς των πολὺ ἀσθε-
νής· συμπτώματά τινα λυσεντερίας. Συνδυάσας ὅλα αὐτὰ
συνεπέρανα ὅτι εἰς τὸν τόπον μία καὶ μόν ὁ νόσος ἐπιπο-
λάζει, κυρίως μεταξὺ τῶν πτωχῶν καὶ τῶν ἐργατι-
κῶν τάξεων, ἡ ὀνομασθεῖσα ὑπὸ τοῦ σοφοῦ ἐντομολόγου
Μιτερμάϋερ *κααραπανίτις* (*carapanitis monstruosa*). Κατὰ
τὴν νεωτέραν θεωρίαν ἡ νόσος αὕτη πηγάζει ὑπὸ σμήνους
μικροσκοπικῶν ὁργανισμῶν ἐκ τῆς τάξεως τῶν κρυπτογά-
μων, ἄλλων μὲν κολοεπτέρων, ὕμενοπτέρων, τροχιόδρομικῶν,
ἕνεκα τοῦ δρόμου ὃν διανύουσιν, ὡστροτουρικῶν, ὡς ἐκ
τῆς καταγωγῆς του, τσιφλικοπτέρων, ληστοδιαίτων. Τὰ
φοδερώτερα εἶναι ἐκ τοῦ γένους τῶν *vagabondorum*, ὡς ἐκ
τοῦ διαβατικοῦ αὐτῶν ἐν διαφόροις τόποις τοὺς ὁποίους
λυμαίνονται.

Κατὰ τῆς νόσου αὐτῆς ὑπάρχουν πολλὰ προφυλακτικὰ
εὐτυχῶς, ἰδίως συνιστῶ τὰ λεγόμενα ἐμφρακτικὰ, ἥτοι
κουμπωμέναις τσέπαις, τὸν πῖλον στεγανῶς ἡρμωμένον ἐπὶ
τῆς κεφαλῆς καὶ ἀένναον περιστροφικὴν τῆς ράβδου κίνησιν,
χρησιμεύουσιν μεγάλως εἰς ἀποδιώξιν των.

Λεπτομερείας διὰ ταχυδρομικῆς ἐκθέσεως.

Ἵψοσημιοῦμαι

Τυπάλδος Πρετεντέρης.

*Οτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον.

Ἀράνης.

δυσωδίας τοῦ ζωμοῦ τῆς κρέας, μετὰ τῆς ἀνυποφόρου
καὶ ναυτιώδους ἀποφορᾶς, ἣν ἀναδίδουσιν αἱ ἐν τῇ ὁδῷ
σηπόμεναι διάφοροι φυτικά καὶ ζωϊκὰ ἐστὶν ὅτε οὐσίαι.
Ἐπειτα τὰ ἐν τῇ ὁδῷ ἐκτεθειμένα πρὸς πώλησιν εἶδη καὶ
κρέας καὶ ἰχθύες παστοὶ καὶ νωποὶ, λαχανικά, καὶ ὀπω-
ραι, καὶ γεώμηλα θεβρασμένα, καὶ πλακοῦντες καὶ ζυμα-
ρικὰ καὶ χορδεύματα ἀποφέρουσιν ὁσμὴν κατὰ τὸ μᾶλλον
καὶ ἥττον δυσάρεστον, ἥτις πάλιν συνενοῦται καὶ συμφύ-
ρεται ἀνερχομένη μετὰ τῶν διαφορῶν ὁσμῶν τῶν ἐξερχο-
μένων ἀπὸ τὰ διάφορα τῆς ὁδοῦ ἐργαστήρια, ἀπὸ τῆς ὀ-
ξεῖας καὶ πλήρους αἰθερίων ὀξέων ὁσμῆς τοῦ οἶνοπωλείου
μέχρι τῆς λεπτῆς ἀσβόλης, ἥτις ἐξέρχεται ἀπὸ τὴν ἀποθήκην
τοῦ ἀνθρακοπώλου. Ἀλλ' ὅ,τι κυρίως ἐξέχει καὶ διακρίνε-
ται ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἰδιορρυθμίου καὶ παραδόξου ταύτης
τῶν ὁσμῶν συναυλίας, ὅπως ἐν μέσῳ συμφωνίας μελοδρά-
ματος ἡ διάφορος φωνὴ τοῦ ὑψιφώνου, εἶνε ἡ ἀφόρητος ἀ-
ληθὲς ὁσμὴ τοῦ καιομένου ἐλαίου τοῦ τηγανιζομένου ὀνί-
σκου. Ὁ τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο ἐξασκῶν ἵσταται ἐν ὑπαί-
θρῳ, παρὰ τὴν καμπὴν τῆς ὁδοῦ, πρὸ πυράγρας ἀνημμένης,
ἐξάγων δὲ ἀπὸ ἀγγεῖου τεμάχια τοῦ τεταριχευμένου ἐκεί-
νου ἰχθύος ἐμπεπλησμένα ὕδατος, ἐπιπάσσει αὐτὰ δι' ἀλεύ-
ρου καὶ ρίπτει ἐντὸς τοῦ ἐλαίου, ζέοντος καὶ δυσώδους ὅσον
τοῦλάχιστον τὸ ὁμώνυμον τοῦ ἰχθύος ἐλαίου, καὶ ἡ ὁσμὴ
αὕτη ἀνέρχεται αἰχμηρὰ, παγγῆ, πνιγνῆ καὶ εἰσδύει διὰ

τῶν μυκτῆρων μέχρι τοῦ βάθους τῶν πνευμόνων. Οἱ δὲ
κάτοικοι τῆς ὁδοῦ ἀσχάλλοντες καὶ βήχοντες, ἐπιτιμῶσι
καὶ καταρῶνται τὸν πωλητὴν, οὐχὶ σπανίως ἀναγκαζόμε-
νοι νὰ καταφύγῃ διὰ τοῦ τύπου πρὸς τὴν ἀστυνομίαν, ὅ-
πως ἀπαλλαγῶσι τῆς φοδερᾶς μαστίγος.

Καὶ ταῦτα μὲν τὰ περὶ τὴν ὁσφρησιν· ἀλλὰ τὰ εἰς τὰς
ὑπολειπομένας δύο αἰσθήσεις, ὧν τόσον εὐρεῖα εἶναι ἡ δι-
καιοδοσία, ἀναγόμενα δὲν εἶναι εὐκόλῳ ἐπίσης νὰ κατα-
τάξωμεν καὶ ν' ἀπαριθμήσωμεν. Ἀλλως τε τῶν ἐντυ-
πώσεων τῶν δύο τούτων αἰσθήσεων κοινῶν οὐσῶν πολλά-
κις καὶ πρὸς ἀλλήλας συνδεδεμένων, προσπαθῶ ν' ἀναγρά-
ψω αὐτὰς ὅπως ἦσθάνην, ἀφίνων εἰς τὸν εὐμενῆ ἀναγνώ-
στην τὴν φροντίδα νὰ τὰς ἀποχωρίσῃ καὶ διανεῖμῃ. Ἀμα
τὴν πρώτην ἀφυπνισθῆς καὶ τρίψῃς τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὁ πρῶ-
τος ἦχος, ὅστις θὰ σοὶ προσβάλῃ τὴν ἀκοήν, εἶναι ὁ κώδων
τοῦ ποιμνίων τῶν αἰγῶν καὶ ὁ μυκητῆρ τῶν ἀγελάδων.
Τὸν κώδωνα ἰδίως ἀκούεις ἐγγύτατα, διότι ὁ γαλακτοπώ-
λης μὴ ἀρκούμενος νὰ περιφέρῃ τὰς αἰγὰς ἀνὰ τὴν ὁδὸν,
ἔχει τὸ εὐπειθὲς ζῶον ἀπὸ τῶν κεράτων, καὶ ἀναβιάζει
αὐτὸ διὰ τῆς κλίμακος καὶ μέχρι τοῦ δευτέρου καὶ τοῦ
τρίτου πατώματος, ὅπως διανεῖμῃ εἰς τοὺς θαμῶνας τὴν
ἡμερησίαν τοῦ γάλακτος προμήθειαν. Ἀναπνῶν ἀπὸ τῆς
κλίνης ἀνοίγεις τὰ παράθυρα, καὶ ἐνδύόμενος προβαίνει ἀπὸ
τοῦ ἐξώστου.

(*Ἀκολουθεῖ).